

«Тринадцять руж під вікнами цвіло...» (1963)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Тринадцять руж під вікнами цвіло.
Тринадцять руж — чотирнадцята біла.
Тринадцять дум тривожило чоло,
Тринадцять дум — чотирнадцята збігла.

Тринадцять руж під вікнами рида,
Тринадцять дум навилися на ружі...
Руда орда копиць у виднокружжі,
І сонця кров солом'яно-руда.

Тринадцять руж-тринадцять кружелянь:
Червоне жовтим, жовте сірим душиться.
Ця гіркота пригашених страждань,
Ці білі квіти суму на подушці...

Цей білий образ — чорний по ночах,
І зігнутих дерев неандертальці...
Ці білі руки з голубими пальцями
Горять у мене й досі на очах...

Я плачу. Все біло навколо.
Я плачу сліпими сльозами,
І мова моя пересохла...

1963

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/trynadtsiat_ryzh_pid_viknamy_tsvilo